1942 Yılının En Modern ÇOCUK Gazetesi

AFACAN

7 1/2 Kuruş

Perşenbe günleri çıkarılır
Yıl 10 - 24 Eylül 1942 - Sayı 9

— Lütfen sayfayı çeviriniz —

GELECEKTE NELER OLACAK

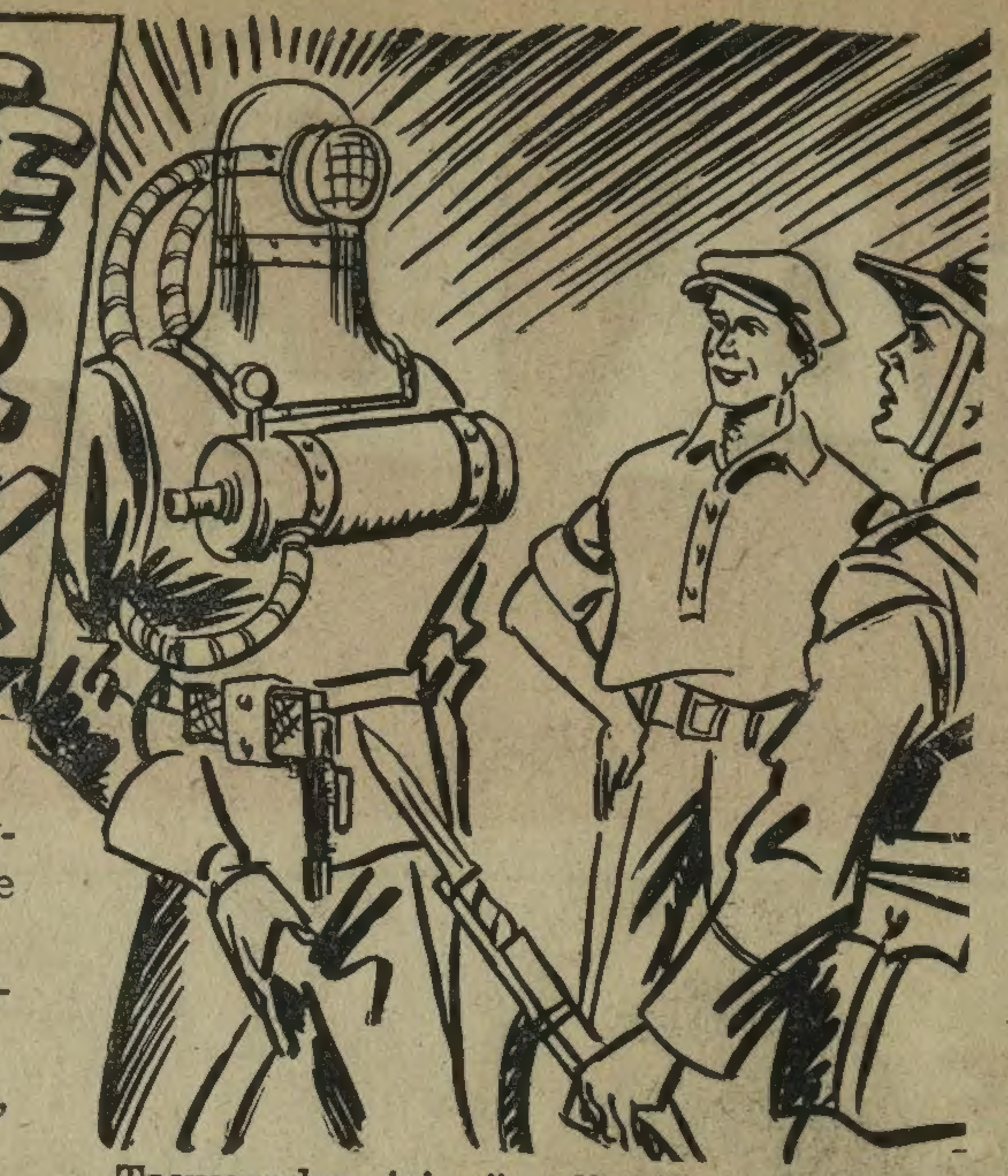

— Geçen sayıdan devam —

— Gidin tayyareciye bakın, dedi. Tayyaresini muhafaza altına alın, kendisini de çabuk buraya getirin.

Gordon yanındaki karısını elinden tutarak:

— Gel biz de gidelim bakalım, Mary, dedi. Tayyareyi muhakkak görmeliyim.

V

Gordon'la Mary'nin arkasından, meydan ve pazar yerindeki ahalinin daha bir çoğu tayyareyi görmiye koşmuşlardı. Tayyare gözden kaybolduğu zaman, şehrin şark tarafındaki büyük ovaya iner gibi bir yol tutmuştu. Şimdi bütün halk, kadın, erkek, çoluk, çocuk, oraya akın ediyordu.

Ovaya yaklaşınca, tayyarenin karşıki hafif dağ sırtlarından birine konduğunu gördüler. Rudolf'un yolladığı ilk iki nöbetçi koşa koşa tepeye tırmanıyorlar, tayyareci çıkmadan evvel yanına varmak ve kendisini yakalamak istiyorlardı.

Bu nöbetçilerden sonra tepenin eteğine ilk varan Gordon'la karısı oldu. Doktor Harding de, ihtiyar haline rağmen, nefes nefese onların arkasından koşmuş, yalnız şimdi biraz soluk almak için, bir ağaç kütüğünün üzerine oturmuştu.

Doktor Harding gibi ahaliden birçoğu da tepeye tırmanmıya cesaret edemiyor, tayyareyi orada beklemeyi tercih ediyordu.

Tayyareden iri cüsseli bir adamın çıktığını gördüler. Bu adam parlak ve siyah elbise içindeydi. Bunun bir zırh olduğu anlaşılıyordu. Başında da yuvarlak bir miğfer vardı ki bu da 1970 tipi gaz maskesi idi. Güneş bu miğfere vuruyor, iri yarı tayyareciyi tepenin üzerinde bir heykele benzetiyordu.

Nöbetçiler daha ondan pek uzakta iken adam tayyaresinden çıkmış, etrafı gözden geçirmek üzere ayakta durmuştu. Sonra, kendisine doğru gelen iki nöbetçiyi gördü ve onlara doğru yürümiye başladı.

Nöbetçiler, yabancı tayyareci ile karşılaştıkları zaman, onu derhal yakalamak istediler. Fakat o, yumruklarını sıkarak, sert bir sesle:

— Durun, dedi. Size fenalığım dokunacak bir insan değilim.

Nöbetçilerin arkasından ilerliyen bir iki hükûmet adamı ve halktan birkaç kişi daha tayyarecinin etrafını sarmışlardı. Şimdi, daha yakından gördükleri bu adamın yaşlı bir kimse olduğunu, fakat dinç ve genç kalmış bulunduğunu fark lardı.

Tayyareci, nöbetçilere hitap eder

— Bu memlekete kim karışıyor sordu:

— Rudolf:

— Peki, beni onun yanına göt Kendisini görmek istiyorum.

— O da, esasen sizi görmek isti Sizi tutup yanına götürmek emrin

Tayyareci tekrar yumruklarını ayaklarını gerdi:

— Hayır, dedi, beni tutamazsın kendim gideceğim...

Bu sırada Gordon'la karısı, kala en önüne geçmişler, tayyareciye mışlardı. Başka memleketten gele yabancı adam da onlarla görüşmek gibi idi. Gordon, tayyareci ile kon bu tayyareyi nasıl yaptıklarını, ken hangi memleketten geldiğini sorma yordu.

Tayyareci başından maskesini rak, gülümsedi ve:

— Ben buraların pek yabancısı de dedi. Vaktile ben de burada yaşam Hem de, şehrin dışındaki bir semtte şuralarda...

İhtiyar tayyarecinin gözleri te eteklerine dikilmişti. Orada eski h larını, 30 sene evvelki hayatını gör bi oluyordu. Hafif bir gülümsem gözlerini daldığı yerden ayırdı ve dakilere:

— *Bassvorthy isminde birinden h dildiğini hiç işittiniz mi?* diye sordu

Gordon, Mary ve diğerleri birbir bakıştılar ve:

— Hayır, dediler. Çok eski olaca

— Evet, çok eski... Senelerce e Harpten önce... Bir de Harding vardı.

Mary ile kocası ikisi birden:

— Doktor Harding mi? diye hayk lar.

Richard Gordon herkesten fazla heyecanlı idi. Gök yüzündeki siyah noktayı da herkesten evvel gören o oldu:

— İşte! diye haykırdı. Tayyare!

Ahali âdeta bir ağızdan bağrıştı:

— Tayyare!

Şimdi Everytovn'daki bütün gözler gök yüzüne dikilmiş, ve bu siyah noktayı takibe başlamıştı.

— Alçalıyor!

— Yere inecek!

— İniyor ,iniyor!

Rudolf ,ahalinin arasına gelmişti. Kimse onu bu kadar hiddetli görmemişti. Yumruklarını sıkmış, tepiniyordu:

— Bu ne demek! Bizden evvel tayyare yapanlar var ha? Kim bunlar acaba? Her halde onlar da harpten bizim kadar yıpranmış olarak çıkmışlardı. Fakat bu tayyareyi bakın nasıl yapıp uçurmuşlar?

Sonra Gordona döndü:

— Görüyor musun? dedi. Sen hâlâ tayyare ile uçmak artık maziye karıştı, de dur. Beceriksiz insanlarız biz çok, beceriksiz! Biz uyurken âlem çalışmış...

Gordon söyliyecek söz bulamıyordu. Başkalarını nkendilerinden evvel tayyare yapmıya muvaffak olmaları onu hem hayrette bırakmış, hem de hakikaten üzmüştü. Rudolf, etraftaki nöbetçilere sesleniyordu:

— Hey! Git bak bakalım tayyare nereye indi! Sen de koş, tayyarenin içindekini tut getir...

Rudolfun emri üzerine iki nöbetçi derhal, tayyarenin indiği tarafa doğru koşmıya başladılar.

Rudolf yerinde duramıyor, sabırsızlanıyordu. Başını ara sıra yine havaya kaldırıyor, sanki başka tayyareleri daha arıyordu.

Roxana onların yanına gelmiş, bir Gordona ,bir şefe bakıyordu. Sonra mühendise döndü:

— Siz ne diyorsunuz, Gordon? diye sordu. Tayyareyi acaba nasıl yapmışlar?

Richard Gordon meseleyi ciddî bir düşünceden geçirerek cevap verdi:

— Yeni bir tayyare idi... Yani, yeniden yapılmış bir tayyare. Demek ki, onlar eski tayyareleri tamire lüzum bile görmeden yeni makine yapabiliyorlar... Bu, hakikaten büyük bir muvaffakiyet...

Rudolf daha fazla sabredemiyordu. Yanındaki adamlarına:

— Arkası var —

Gecenin karanlığı bütün bütün çökmüştü.. iki paraşütçüden biri arkadaşına sordu:

— Acaba neredeyiz?

— Bilmem?.

İki paraşüt eri, geceleyin indikleri düşmanın gerilerinde, kendileri ile beraber gökten düşen arkadaşlarını kaybetmişler, sabahın nasıl ve nereden doğduğu bilinmiyen bu yabancı topraklarda onun güneşinin görünmesini beklemeğe başlamışlardı.

Ve bunun için birisi yavaş sesle ötekinden soruyordu:

— Acaba neredeyiz?

— Bilmem!...

— Arkadaşlarımızı nasıl bulacağız?

Öteki durdu. Biraz düşündükten sonra cevap verdi:

— Biz tamam üç yüz kişi indik! Bizimle beraber makineli tüfek de indi! Sen ve ben rüzgârın sillesine uğrayarak, onları kaybettik! Sabahleyin, bizden hiç de uzakta olmıyan kafilemiz bir savaşa tutuşmasının yolu yok!...

Düşmanın çok gerilerindeyiz! Toplu savaşa tutuşan bir alay görürsek o bizimdir! Hemen oraya doğru gideriz.

Doğru söylüyordu. Onlar buraya savaşmak için inmiş değiller miydi? En cesur kumandanların idare ettikleri, bu fedai kuvvet elbette şimdi, nerede ise ateşe başlıyacak, köyleri, yolları, toplarile, bombalarile uçurmağa başlıyacaktı.

Yanlış düşünmediklerini, biraz sonra işiten tüfek ve makineli tüfek sesleri belli etti. Bu yaylım ateşi altında, kimi bir topun patlaması duyuluyor, kimi bir bombanın havayı yırtan vahşi sesi işitiliyordu.

— Savaş başladı.

— Evet, sağ tarafımızda... Yavaş yavaş oraya gitmeğe başlıyalım:

Sürüne sürüne gidiyorlardı. Bir derenin içine düştüler. Uzaktan inlemeler, bağırmalar duyuluyor, ağlıyan çocukların yürekler acısı sesleri kulaklarına kadar geliyordu. Fakat bu iki fedakâr, bu inliyen masum sesleri duymaktan bir keder duymuyorlardı. Ve merhamet ve yardım istiyen bu zavallıların inlemeleri onları sevindirdi. Birisi:

— Panik başladı! Zafer bizimdir!

Dedi. Öteki:

— Bütün bu gürültüler baskının iyi yapıldığını gösteriyor! Ah biz de varsak da ateşe başlasak! dedi.

Bu doğru idi. Çünkü oraya gönderilen her paraşütçünün tüfek ve ateş kuvveti hesap edilerek gönderilmişti. İki paraşütçünün noksanlığı, iki elin, nihayet bombanın eksik atılması olurdu. Buraya ölmek, fakat ölmeden evvel, her ne suretle olursa olsun karşılarına çıkacaklarını öldürmek, yoketmek vazifesile gelmişler, bunu yapacaklarına andla yemin etmişlerdi.

Ortalık artık büsbütün ağarıyordu.

Birdenbire çalılar arkasından darmadağın kaçışan, dereye sığınmak için gelen kadın, çoluk, çocuk kafilesi görüldü.

Paraşütçülerin gözü önünde hepsi de düşmandı. Sanki tek bir insan imiş igib ikisi birden şu sözü söylediler:

— Haydi arkadaş, ateş!...

Omuzlarından indirdikleri tüfekler durmadan ateş ediyorlar, vurulan kadınların, çocukların bağırmaları göklere yükseliyordu.

Fakat dereye sığınan köylüler arasında izinle yeni gelmiş ,savaşın ne olduğunu bilen üç er vardı. Bunlardan birisi:

— Kaçmayın! Bunlar yollarını şaş[ırmış] olanlardır. Kafalarını ezelim.

Dedi. Bunlarda da vatan sevgisi ve [...] gusu vardı. Onlar da vatan diyorl[ar] onun aşkile yanıyorlardı. Bu sevgi, [...]rı ellerinde tırpanlarla, sopalarla, [para]şütçülere hücum ettirdi.

Beş dakika sonra vatan yiğitleri [...]ları paralanmak suretile öldürülmüş[lerdi]. Halk daha iyi bir sığınak aramak için [...]şarken, ölüleri orada bırakmışlardı. [Her]kes bu yiğit köylüleri kutluyorlardı.

Henüz yarım saat geçmemişti ki, [düş]man paraşütçüler de derenin içine g[irmiş] bulunuyorlardı. Ölü arkadaşlarının y[anı]rına gelir gelmez saygı ile durdular. [Ku]mandanın şu sesi işitildi:

— Vatanın ulu ölülerini takdis ede[lim].

O dakikada, kendilerini paraşütçüle[rden] kurtarmış olan köylüler de. iki para[şüt]çüyü öldüreni tebrik ediyorlar:

— Varolun vatanın yiğit evlâtları!

Diyorlardı...

Savaş iki düşmanda, iki kahrama[n] vakası yaratmıştı! Kahraman vatanse[ver]ler, nerede olurlarsa olsunlar sevili[r] saygı görürlerdi.

Çocuk Sesinin özel sayıları

Annam Avcısı

101

VATANSEVER FASLILAR

Tam saat gece yarısı ikiyi geçiyordu. Fas sahilindeki Kazablanka kalkmış olan, Ville de Roşeford gemisinin anbarındaki sandıklardan birisinin ağzı açıldı. Kapağı kendi kendine kalktı. İçinden çıkan bir adam derin bir nefes aldı.

Bu adam, Fasın istiklâli için çalışan Ebubekir idi. Fransızların oraya adım attıkları gündenberi en ağır şartlar altında yaşayan vatandaşlarını, bu ecnebi boyunduruğundan kurtarmağa çalışıyordu.

Biraz ileride bir sandığın başına gitti. Belinden çıkardığı bir hançerle sandığın iplerni kesti. Kapağını açtı. Bunun içinden bir adam çıktı.

— Yusuf, dedi. Artık hücum vakti geliyor.

Yeni çıkan da geniş geniş nefes alıyordu.

— Uçakçılarla iyi anlaştınız değil mi? Dedi.

— Evet! Ben Tofilale şehrinin yazdığı mektubu uçakçı başıya verdim. Ve gemiye bir hile ile bineceğimizi söyledim. O yanındakilerle beraber, yirmi dakika sonra hücum etmek için bizi bekliyor.

— Âlâ... Bizi kırdırmaktan, asker taşımaktan bıkmıyan bu gemi cezasını çekmeli. bütün istismarcı Fransızlar, Fasın kendilerine ait değil, fakat Berberîlere ait olduğunu bilmelidir.

Bu gemide on iki Faslı uçakçı vardır. Ebubekir kendisi ile on dört kişi olan bu kuvvetle gemiyi zaptedeceğine emin bulunuyor, Agidaya varmadan evvel onu, sahilde bekliyen ihtilâlcilere yetiştireceğine inanıyordu.

Plânı çok basitti. Geminin kaptanlarını ve zabitlerini öldürecekler, tayfayı esir edecekler, içi cephane dolu bu gemiyi, iştial için dağlara çıkmış olan kahraman vatandaşlarına yetiştireceklerdi.

Bu tehlikeye sade ve sade bunun için atılmışlardı.

Yavaş yavaş, sürüne sürüne dışarıya çıktılar. Uçakçıların yanlarına hiç kimseye görünmeden vardılar. Bu kahramanlar da bunları bekliyorlardı. Ebubekir ile Yusuf on iki yiğitin önüne düştü. Ancak pek azında hançer vardı. Ebubekir:

— Yusuf, dedi. Sen tayfaların olduğu yeri kes. O merdivende dur, kimseyi çıkarma. Benim yanımdaki altı kişi ile kaptanları ve zabitleri beceririm. Onlardan alacağım silâhlar ile sizin yardımınıza koşarım.

— Peki Ebubekir dediğin gibi yapacağım.

Ayrıldılar...

Ebubekir, yanındaki altı kişi ile beraber, geminin arka tarafındaki zabitlerin kamaralarına gidiyordu. Fakat bunları çoktan gözetliyen bir göz olduğunun farkına varamamışlardı. Bu, geminin on beş yaşındaki haylaz muçosu idi. Gece sıcaktan uykusu kaçmış hava almak üzere köprünün üstüne çıkmıştı.

Muço, bunların ayrılıp da Ebubekirin zabitlerin kamaralarına doğru yürüdüğünü görünce, koşa koşa kumandanın kamarasının önüne geldi.

— Kumandan, Faslılar isyan etti!

Diye bağırdı. Kaptan elinde tabanca, dışarıya fırladı. Durmadan ateş ediyor, zavallı istiklâl kahramanlarını yere yıkıyordu.

Kahramanlarda rovelver yoktu. Hepsi hepsi yedi kişide dört hançer vardı. Bu vatanseverler, topraklarına giren düşmanlarına saldırdılar. Hattâ Ebubekir sahranın kızmış bir arslanı gibi, üç zabiti birer hançer vuruşunda yere cansız serivermişti. Fakat daha başka bir şey yapamazdı.

Rovelverlerle, tüfeklerle hücum eden Fransızlar, bu küçük cesur kafileyi, Ebubekir de aralarında olmak üzere öldürüvermişlerdi!

Yusuf da kendisine verilen vazifeyi altı kahramanla görüyordu. Gelen gemiciyi bir hançerle yere yuvarlamış, hiçbirisinde dışarıya çıkmak cesareti bırakmamıştı. Fakat artık zabitlerin bulunduğu taraf boştu. Ellerinde tüfekler ve rovelverler, anbarın kapısı önünde, hiçbir gemiciyi dışarıya bırakmıyan Yusufun kuvvetleri üzerine atıldılar. Bunları da birer birer vuruyorlardı.

İçlerinde tek yaralı arslan gibi Yusuf kalmıştı. Kendisine yanaşmış olan geminin ikinci kaptanına son bir hücum yaptı. Bir hançerle onu yere yuvarladı. Eline geçirdiği rovelverini sağa sola ateş etmeğe başladı. Son kurşunu bitinceye kadar yedi Fransız daha vurdu.

Sahilden iki mil açıkta bulunuyorlardı. Tutup kendisini denize fırlattı. Gecenin karanlığı arasında Fransızların onu takip etmek hatırlarından bile geçmiyordu. Sabah olunca, gemideki on üç ölü Faslıyı direklere astılar. Bununla bir intikam almış olduklarını zannediyorlardı. 28 Fransız ölmüştü. 12 yaralı vardı. Bunu hiç hesaplamıyorlardı. Zavallı vatanperverler, direklerde sallanırlarken gemi Agadire geldi.

O akşam da isyan eden Arapların merkezi Tofilada ölenlerin ruhu için camilerde dua ediliyordu. Bunu kahraman Yusuf karaya çıkmış, anlatmıştı. Şimdi hepsi ağlıyarak yemin ediyorlardı:

— Vatanımızı düşmandan kurtaracağız!

Düşman çizmesi altında yaşamak ne acı şeydir...

Avcı

Bay Tekin

Bütün çocukların özliyerek bekledikleri Müthiş Serüvenler.

BAY TEKİN Tam-Tamlar arasında

BAY TEKİN Ölüm tehlikeleri geçiriyor

Gelecek sayıda başlıyoruz!

102

DİYANA
GİZLİ POLİS
DİYAN SİYAH MASKEYİ MEYDANA ÇIKARMAK İÇİN STÜDYOYA FİGÜRAN OLARAK GİRDİ... ORADA GENÇ BİR KİMYAKER OLAN RENE CARANLA TANIŞTI..
GEÇEN GECE ESER BIRAKMADAN BİR BİNANIN YIKILMASI OLUR MU DİYE SORMUŞTUNUZ? BU BENİM İÇİN SÜRPİRİZ.
SÜRPÜRİZ Mİ ?. NEDEN ?
BİRAZ SONRA LABRATUVARDA.
BEN BU VASITAYI BULDUM. ARKADAŞIMLA BUNU İLERLETMEK İSTEDİK. BUNUN ANCAK BÖCEKLERİN YARDIMILE OLUR.
TAM O ZAMANDA BÖCEKLER HASTALANAN BİNAY YIKTI..
KARAN KANIZA DİKKAT EDİNİZ
KİM VAR? NE GÖRDÜNÜZ?
PENCEREDE, MASKELİ BİRİ VARDI. BEN BAĞIRINCA KAÇTI
BİRDENBİRE DIŞARIDA BİR İNFİLÂK İŞİTİLDİ.
VURAMADI.. YATINIZ. LÂMBAYI SÖNDÜRECEĞİM.
BU SIRADA DIŞARIDA ...
AHMAK ZANEDİYOR Kİ BEN ONU VURMAK İÇİN ATTIM.
HEY TANRIM... KURŞUN, BOĞUCU GAZ DOLU ŞİŞEYİ KIRDI... GAZ ÇIKIY
KALKMADAN KAPIYA DOĞRU GİDİNİZ. GAZ HAVADAN AĞIRDIR. NEFES ALMA ÖLDÜRÜR.
KAPI DIŞARIDAN KAPALI.
PENCEREYE-
AH ŞU BOŞ ŞİŞELERDEN BİRİSİNİ YAKALAYA BİLSEM..
ŞİMDİ CAMI KIRABİLİRİM.
NASILSIN CARAN? ÇOK ŞÜKÜR GAZ PENCEREDEN ÇIKTI.
HAYATIMI KURTARDINIZ DİYAN.
BU MEÇHUL ADAM ŞİŞENİN ÜZERİNE ATEŞ ETTİĞİNE GÖRE İÇİNDE NE OLDUĞUNU BİLİYOR.
LÂBRATUVARI BİLEN BİRİSİ DEMEKTİR.
BUNU YAPSA, YAPSA ESKİ ODA ARKADAŞIM YAPABİLİR. ÇÜNKÜ ONDAN BAŞKA BİLEN YOKTUR.
EVET BENDE BİLİYORUM.
BİLİYOR MUSUNUZ NE VAR ?
BU ADAM ST YO BİNASINI BERHAVA ED ADAMDIR. KA MASKE..
KARA MASKE BU NE DEMEK ?.
BUNU BİLMİYOR MUSUNUZ ? BEN DE SİZİN BU İŞTE BAN YARDIM EDECEĞİNİZİ UMMUŞTUM.
STÜDYO VAKASINI MEYDANA ÇIKARMAK İŞİ BANA HAVALE EDİLDİ. BANA YARDIM EDECEĞİNİZİ ÜMİT EDERİM. MÜDÜRE GİDELİM Mİ?.
PEKİYİ BİLİYORDUM Kİ FİGÜRAN DEĞİLSİNİZ.
BAY SOLAND İŞTE SİZE SADIK BİR DOST. CARAN.
HOŞ GELDİNİZ BAYIM.
YENİ HABERLER ALABİLDİNİZ Mİ?
EVET DİYAN.. BAY DERSANA GÖNDERİLMİŞ BİR MEKT VAR. ALINAN EN MÜH ŞEY.. TEHLİK BİZE GELDİ.
GİZLİ HİZMETTE OLAN DERSAN VE MADONDA OLDUĞU HALDE MECLİSTE
KOLOS STÜDYO BİNASI YIKILMAĞA MAHKÛMDUR. ONU KİMSE KURTARAMAZ. ŞİRKETİN KAZANCINI FUKARAYA DAĞITINIZ. 24 SAAT İÇİNDE DAĞITMAZ SANIZ DİĞER KUMPANYALARIN AKIBETİNE UĞRAYACAKSINIZ. KARA MASKE
MEKTUP OKUNMADAN SUÇLUYU TANIYACAĞIMI UMUYORDUM. FAKAT ŞİMDİ O OLMADIĞI ANLAŞILDI
BİLDİĞİNİZİ BİZ SÖYLEYİN BAY KARAN. ŞİMDİ DOKTOR FUŞERİN LABRATUVARINA GİDECEK MİYİZ?
?
SİYAH MASKENİN HER ŞEYİ BİLECEĞİNİ ZAN ETMİYORUM. BİNAYI OKADAR BİLGİÇLİKLE YOK ETMEK ANCAK ONUN YAPMASINI BİLENLER YAPA BİLİR.
EVET ÇABUK SÖYLEYİNİZ.
BUDA BENİM BULUŞUMDUR. BU İŞ ANCAK BÖCEKLER VASITASİLE OLUR.
!
ARKASI VAR.

PAMUK PRENSES İLE SEVİMLİ PRENS

TARZAN VE ALTIN ASLAN

— Geçen sayıdan devam —

— Lith, kraliçesini görmiye pek seyrek geliyor, dedi. Bana arkadaşlık etmiye razı oluşuna doğrusu çok memnun oldum.

Kız, ezberlediği bir dersi okuyormuş gibi söze başladı:

— Ben buraya size... Sizi alâkadar edecek bir şey söylemiye geldim.

La hayret etmiş gibi bir hallé:

— Sahi mi? diye sordu. Nedir mesele?

— Kadj, rahiplerle konuşurken duydum: Tarzan kaçacak olursa memnun olacağını söylüyordu. Sizin gibi o da büyük bir yükten kurtulacakmış. Biz hepimiz biliyoruz ki siz hayatınızı bu orman devine bağlamış bulunuyorsunuz ve onu dünyada feda etmezsiniz.

La azametli bir tavır alarak:

— Ben vazifemi bilirim, dedi. Ne Kadj'ın nasihatlerine ihtiyacım var, ne de dının ne gibi vazifeler yükleneceğini ben bilmez değilim. Kurbanları kesmek benim vazifemdir ve bunu bildiğim içindir ki bu işi Kadj'a bırakmadım. Işıklı tanrıya kurban edilecek yabancı bir kimsenin kanını akıtmıya benden başka kimse lâyık değildir. Üç güne kadar Tarzan benim elimin altında can verecek!

Bu sözler kızın üzerinde, La'nın beklediği gibi, büyük bir tesir uyandırdı. Genç kız şaşkın ve ümidi kırık bir hale düşmüştü. Ne yapacağını, ne söyliyeceğini bilmiyordu. Çünkü Kadj ona, kadının böyle bir sevap verebileceğini aklına getirip, bu takdirde ne demesi lâzım geldiğini söylememişti.

Tith, hemen bir bahane bulup kaçmaktan başka çare göremedi.

Tabiî, hemen Kadj'ın yanına gitti ve La ile ne konuştularsa hepsini kelimesi kelimesine ona anlattı.

Din reisi hâdiselerin aldığı şekilden hiç de memnun olmadı. Onun maksadı Tarzanı öldürmek değil, daha ziyade, kadına Oparlıları onun aleyhine kaldıracak bir hareket yaptırmaktı. Bu suretle, asıl Layı öldürtmek istiyordu. Oah da ayni arzuyu beslediği için, şimdi kızın getirdiği haber üzerine o da hiddetinden dudaklarını ısırmıya başlamıştı. Kadj'ın kurduğu plân çok hoşuna gitmişti ve bunun tatbik edilmesini büyük bir sabırsızlıkla bekliyordu. La öldürülecek olursa onun yerine kendisinin kadın din başkanı olacağını düşünmüştü.

Bir iki dakika, öfke ile, aşağı, yukarı dolaştı. Sonra birdenbire durarak, Kadj'a:

— La hâlâ Tarzan'ı seviyor, dedi. Tarzan da onun, kendisini sevdiğini biliyor ve ona güveniyor. Onun için, bak ben ne diyorum, dinle, Kadj: Tarzan'a La gönderdi diye birini yollıyalım. Tarzan, La'nın bu adamı kendisini kurtarmak için gönderdiğini sanır ve onunla beraber yer altındaki gizli keçitlerden gitmiye başlar. Fakat bizim adamımız onu serbest bırakacağı yerde ıssız bir köşeye götürür. Burada onu öldürürüz. Sonra, La Tarzan'ı kaçırmıya kalktı, deriz ve ahali öfke ile ayağa kalkar, La'nın din reisliğinden indirilmesini hattâ belki de öldürülmesini ister.

Kadj:

— Mükemmel! dedi. Hemen bu düşündüklerini tatbike koyulalım ve yarın güneş batmadan evvel, Opar'da başka bir kadının hüküm sürdüğünü görsün!

O gece Tarzan uykusundan, birinin kapıyı kurcalaması üzerine uyandı. Kapı bir az sallandıktan sonra sessizce açıldı. Tarzan, karanlıkta, içeri girenin ne biçim bir insan olduğunu farkedemedi. Sadece ince bir sesin:

— Tarzan? dediğini işitti.

Tarzan:

— Buradayım, dedi. Kimsin ve ne istiyorsun?

İnce ses:

— Hayatın tehlikede, dedi. Benimle beraber gel, kaçalım.

Tarzan biraz şüphe ile:

— Seni kim gönderdi? diye sordu.

— La gönderdi. Seni yeraltı yollarından geçireceğim ve dışarı çıkaracağım. İşte al bunlar da silâhın.

Kadın Tarzanın elinden tuttu ve Op[ar] şehrinin altından, merdivenlerle inip çı[kı]lan esrarengiz yollardan geçirmiye baş[la]dı.

Tarzan, önünü görmeden gittiği hal[de] ne tarafa doğru ilerlediğini kestir[me] hususunda büyük bir sezi kuvvetine [sa]hipti. Buna rağmen bu sefer ne tarafa do[ğ]ru gittiklerini pek kestiremiyordu. Yal[nız] bir saat kadar yürüdüklerini hesa[pla]mıştı.

Nihayet bir iki basamak daha çıktı[lar]. uzaktan hafif bir ışık görüldü. Tarz[an] biraz daha ilerleyince, bunun, dışarı[dan] süzülen ay ışığı olduğunu farketti.

Yollarının nihayetindeki delikten [aç]ık bir yere çıktılar. O zamana kadar [bir] kelime söylemeden Tarzan'ı sürükle[yen] olan kadın, ona doğru döndü ve yine [bir] sesini çıkarmadan başile «Gel» diye işa[ret] etti. Beraber ağaçların arasına daldıla[r].

Tarzan yıldızlara bakarak, Opar şe[hri]nin arkasındaki dağlarda bulunduğunu [anla]dı. Sonra yanında giden kadına baktı [ve] birdenbire hayrette kalarak duraladı.

Onu, hapsedildiği yerden alarak serb[est] hayata çıkaran bu kadın La'nın ta ken[disi] değil miydi?

Tarzan:

— Ne yaptın? diye haykırdı. Sizinki[ler] Tanrıya kurban verilmek üzere sakladı[k]ları bir adamı kendi elinizle kaçırdığını[zı] haber alırlarsa...

La Tarzan'ın sözünü kesti ve omuzları[nı] silkerek:

— Ne çıkar! dedi. Bir daha Oper'a dö[n]mek niyetinde değilim ki!

Orman devi:

— Peki ama, dedi, ne yapmak niyet[in]desiniz?

La, sakin bir tavırla:

— Sizinle beraber geleceğim, dedi. S[i]den istediğim sadece, Opar'dan ve di[ğer] manlarımdan uzaklaşmakta bana yard[ım] etmenizdir. Ne simale doğru gidebiliriz, [ne] de doğuya. Kadj oralara savaşcılard[an] nöbetciler göndermiş. Ne kadar kuvve[tli] olursanız olun, onların hepsi ile başa [çı]kamazsınız.

— O halde ne tarafa gideceğiz?

— Hepsinde tehlike var ama, tehlik[ele]nin küçüğünü intihap etmek lâzım. Ben[ce] söyle yapalım: Buradan biraz uzakta b[ir] memleket varmış. Opar'lıların anlattıkl[a]rına göre, canavarlarla, görülmemiş ha[y]vanlarla dolu bir yermiş. Opar'dan ora[ya] kim gittiyse bir daha dönmemiş. Hulâs[a] tehlikeli bir yer. Fakat yanımda siz oldu[k]tan sonra oraya gitmekten korkmam.

Tarzan:

— Mademki bu memleketi şimdiye k[a]dar kimse keşfedememiş, oraya giden yo[lu] siz nereden biliyorsunuz? diye sordu.

Kadın:

— Ben de yolun bu topraklardaki kı[s]mını biliyorum, ötesini bilmiyorum, de[di.] Ondan sonra yol nerelerden geçiyor, o[nu] kimse bilmiyor. Yalnız, ihtiyarlar anl[a]

105

Kurbanın yanında onu vuracak vaziye- aldı. İlk güneşin ziyası düşer düşmez, nçeri kurbanının kalbine girecekti!

Bu sırada birdenbire bir ses işiterek tredi:

— Kaj!..

Bu sesin nereden geldiğini anlamak çin başını geriye çevirdi:

İşte o zaman ağaçlıklar arasından La- nın levend endamını gördü. Onun arka- sında Doot ve diğer, rahipler bulunuyor- du:

Koşarak yanına gelip:

— Kaj bu yaptığın nedir?

Diye sordu:

Onun görüşünü kederle karşıladığını elli eden bir sesle:

— Alev İlâhı mâbedini kirletenin kur- ban edilmesini istedi!

Dedi.

La hiddetle sordu:

— Bunu sen nereden biliyorsun? Alev İlâhı arzularını ancak Opar büyük rahi- besi bana söyler. Birçok zamanlar kra- liçenin bu nüfuzunu kendi hesabına kul- lanmak istedin! Belki onun kudreti ö- lümde ve hiyanette diğerleri üzerine ne kadar hükmederse senin üzerine de öyle hükmeder. Şunu hatırla ki asırlardanberi birçok defalar basrahipler, Alev İlâhına kurban edilmişlerdir.

Kaj sarardı. Ve Doot'a hain hain bak- tı. Kraliçeye bu haberi onun verdiğini zannediyordu. Kızgınlığının bir sebebi de bu işittiği lâkırdılardı. Çünkü Kaj, Opar da La'nın pek nüfuzlu olduğunu bilirdi. Fakat o bu nüfuzunu, Tarzanla evlenmek istediğini açıktan açığa söylemekle pek çok azaltmıştı. Bundan baska tebaasın- dan birçoğu, onun pek fazla kurban ver- mesinden şikâyetçi idiler. Tarzanla sal- tanatı paylaşmak istemesi onu pek kü- çültmüştü. Nihayet başrahiple evlendik- ten sonra, bu itibar ve nüfuzunu tekrar kazanabilmişti.

Bu sıralarda Kaj, onu tahtından düşür- mek için, birinci derecede rahibelerden prenses Oah ile anlasmıştı. La'nın yerine onu tahta geçirmek icin bir komplo bile kurmuştu. Bundan sonra bütün bu hare- ketler durmus gibi kaldı. Fakat tekrar alevlenmesi için küçük bir kıvılcım bekli- yordu.

La basrahibi Tarzanı öldürmekten men edebilirdi. Yalnız onun hayatı ve âkıbeti onun elinde idi. Oahı serbest bıraktırmak La'ya karsı yapılacak bir ihtilâli meyda- na getirmek olurdu.

Kraliçenin gözleri Tarzanın üzerine dikildi.

— Ölmüş mü?

Dedi. Doot hemen cevap verdi:

— Kaj bizi buradan uzaklastırdığı za- man o daha yasıyordu. Eğer şimdi öldüy- se onu Kaj öldürmüştür.

Başrahip acele acele cevap verdi:

— Hayır ben onu öldürmedim! Onu Alev İlâhına kurban etmek şerefi siz kra- liçeye düşmektedir. Bu sebepten Tanrı ziyasını tekrar onun üzerine dikti. Hançe- rinizi alınız büyük rahip ve Tanrının ar- zusunu onu kurban etmekle yerine geti- riniz!

La bu sözlere cevap bile vermedi. Ve Doot'a döndü:

— Eğer daha yaşıyorsa, onu hemen bir sedyeye koy ve Opar'a götür.

İşte böylece bir defa daha Tarzan eski atlante kolonisine girdi Karl Kraski'nin içirdiği ilâç uzun saatler tesirini gösterdi. Gözlerini açtığı zaman gece çoktan ilerle- miş bulunuyordu.

Evvelâ etrafındaki sessizlikten ve ka- ranlıktan şaşırdı. Biraz dikkat edince bir yastık üzerine yattığını ve hiçbir ta- rafında bir yara olmadığını anladı. Çün- kü hiçbir acı hissetmiyordu. Yavaş ya- vaş ilâç tesirini kaybettirince, her şeyi hatırlamağa ve ne gibi bir hiyanetin kur- banı olduğunu düşünmeğe başladı. Fakat anlayamadığı nokta şu idi: Nerede bulu- nuyordu? Ve onu kim getirip buraya ya- tırmıştı?

Gecenin karanlığı içinde nerede bulun- duğunu anlamağı tecrübe etmek istedi. Ellerile etrafı duvarları yokladıktan son- ra iki kapılı bir odada bulunduğunu an- ladı. Ve bu oda ona hiç de yabancı değil- di. Bir koku ona yer altında bulunduğu- nu hissettirtiyordu. Ve işittiği bir ses bu yerin, Opar'daki yeraltlarından birisi olduğunu hissettirtti.

Bu sırada, La, büyük mâbeddeki apartı- manındaki yatağında ve bir türlü uyuya- mıyor, sağa, sola dönüyordu. O, halkın bu yüzden kendisine göstereceği nefreti ve Kaj'ın kin ve intikamının ne olacağı- nı pek iyi bilmiyordu. Yalnız bildiği bir sey varsa bu halin halkın taassubuna do- kunacağı idi. Bu yüzden Tarzanı kur- ban tasının üzerinde yatırtmıştı.

La bir defa daha, çok sevdiği, âşığını kalbinde cok yasattığı ve hâlâ alevlendir- diği adamı kurtarmağı düşünüyordu.

O, Tarzana Opar'a sulh ve sükûnet icin- de girebileceğine söz vermisti. Fakat Ka- jın tesiri ile halk üzerindeki nüfuzu kı- rılmıstı. Onu bunlar bilmyior değildi. Bu sebepten Oparlılar ona vâdini verine getirmek iznini vermiyeceklerdi. Ergec Tarzanı kurban etmiyecek olursa halk aleyhine dönecekti.

Gece yarısı kapısı önünde nöbetçilik yapan bir rahibe yatağına yanastı.

— Doot sizinle görüşmek istiyor!

Dedi. La cevap verdi:

— Çok geç!. Sonra mâbedin bu kısmı erkeklere memnudur. Ne istiyor.

— Bana dediği sizi büyük bir tehlikeden haberdar edecekmiş!

La düşündü:

Bu takdirde, dedi. Onu al içeriye.. ve eğer sen de kendi hayatını düşünüyorsen bunu kimseye söyleme...

Rahip uzaklaşırken:

— Emin olunuz kraliçem bir dilsizim! Dedi. Birkaç dakika sonra Doot içeri- ye girerek büyük rahibeyi hürmetle se- lâmladı.

Kraliçe göz ucu ile baktıktan sonra:

— Söyle Doot!..

Emrini verdi.

— Her şeyi biliyoruz kraliçem! Biliyo- ruz ki siz ormanlar hâkimini seviyorsu- nuz! Fakat benim gibi âciz bir rahibe kraliçenin bu halini öğrenmek ve bilmek yakışmaz. Ben yalnız hizmet etmek ve kendinizi muhafazaya çalışacağım!

— Bu ne demek Doot bana karşı bir komplo mi var?

— Kaj, Oah, birçok rahipler ve rahi- beler tam şu zamanda aleyhinize bir ha- rekette bulunmak üzere içtima halinde- dirler. Arkanıza sizi takip eden hafiyeler koydular. Onlar sizin mahpusu serbest bırakmak istediğinizi biliyorlar. Hattâ size Kaj bir mektup göndererek Tarzanı serbest bırakmanızı teklif edecek! Eğer sen buna razı olursan mahvoldun de- mektir.

Tarzanı hür bıraktığın vakit birçok sürprizlerle karşılasacaksın! Böylece Kaj da senin basrahibelikten düştüğünü ilân etmek fırsatını bulabilecektir. Bun- dan baska Tarzanı bırakşan bile hiçbir ehemmiyeti olmıyacaktır. Çünkü bütün yollar nöbetçilerle doludur. On adım at- madan öldürülecektir. Bu düşmanlardan kurtulmak için tek bir talih kalmıştır La!

Basrahibe merakla sordu:

— Nedir?

— Kendi ellerinle mahpusu mâbedin mihrabında kurban etmek.

VIII. ci BÖLÜM

Mazinin Esrarı

Sabah olunca La Tarzan'a Dooth'la biraz yiyecek yolladı. Rahip gitmek üzere yola çıkar çıkmaz arkasından tapınağın hiz- metçilerinden biri La'nın yanına geldi. Bu kız, Dah'ın kardeşi idi.

La onu görür görmez bu hizmetçi kızın Kaj tarafından gönderilecek kimse oldu- ğunu düşündü. Çünkü Dooth ona, Kad- ın birisini göndereceğini haber vermişti. La bu düşünce ile, nasıl hareket edeceğini zihninde hazırlamıştı. Kızın lâkırdıya baslamasını bekliyordu.

Gelen kız on altı yaşında ancak vardı ve üzerine aldığı vazifeden dolayı büyük bir korku içinde bulunduğu görülüyordu. Bu mühim mevzua neresinden gireceğini kararlaştıramıyordu, havadan, sudan ko- nuşmıya basladı. La ona gülümsiyerek bakıyordu. Kız onun böyle gülümsiyerek baktığını görünce büsbütün sıkılıyor, ne söyliyeceğini şaşırıyordu.

Nihayet, Oah'ın kardeşini uzun müddet sıkıntıda bıraktıktan sonra, La lâkırdıyı açtı ve, tatlı bir sesle:

— Devamı gelecek sayıda —

106

— Geçen sayıdan devam —

İçeriye girmişlerdi. İmparator, genç güzel delikanlının elinden tuttu. Diğer elile de Evdoksiyanın bileğini yakaladı. Bunları elele vermek isterken Evdoksiya son bir inatla, bakmadığı, görmek istemediği adama elini uzatmamak istiyordu.

Birdenbire gelen merak ve tecessüs arzusu gözlerini açtırttı ve kaldırdı.

Hayret!....

Çılgın gibi babasının elinden kurtuldu. Daha bir saniye evvel, ona karşı bir adım atmak istemediği gencin boynuna atıldı:

— Şövalyem... Şövalyem!...

Diye bağırdı.

Hem Hakan, hem de İmparator nişan merasimini yapabilmek, yüzükleri takabilmek için Evdoksiyayı kendisine getirmek istiyorlar, fakat bir türlü ağlaya ağlaya sarıldığı gencin boynundan ayıramıyorlardı.

Güzel Evdoksiya, günlerdenberi ilk defa sevinç yaşları döküyordu.

Nihayet, Batu Han parmağına nişan yüzüğünü takarken o da babasına dönmüş, biraz dargın.

— Baba, beni neye bu kadar üzdünüz?

Demişti.

Güzel kızın bu haline herkes gülüyordu. Şimdi o da, Evdoksiya da herkesle beraber gülmekte idi. Küçük kırmızı dudakları, bir sıra inci gibi dizilmiş beyaz dişlerini göstererek:

— Şükür Tanrım! Sana pek şükür!..

Diyordu. Evdoksiya saadetin ne olduğunu şimdi anlayabilmişti.

Artık Batu Hanın kolunda, küçük salondan büyük merasim salonuna gidiyorlardı. Her zamanki tercüman yanlarında idi. Evdoksiya Batu Handan sordu:

— Neye sakladın?.. Neye beni bu kadar üzdün, ağlattın?

Batu Han güzel nişanlısının bileğini, ruhunun derinliklerinden gelen bir arzu, bir iştaha ile okşadı.

— Böyle daha tatlı olmadı mı?

Evdoksiya, gözlerini yere dikti. Sevinen saf bir çocuğun en samimî halini göstererek:

— Evet amma, dedi. O kadar üzüldüm ki...

***

Bütün Tiflis ayakta idi. Delâllar her tarafta düğünün başladığını ilân ediyorlar, her sokakta bir çalgı çalıyor, sokak üstünde kurulmuş olan sofralardan gelenlere geçenlere yemekler, şaraplar ikram ediyorlardı.

Neşe içinde yüzen sadece Evdoksiya ve Batu Han değildi. Onlar kadar bütün halk da neşelenmişti.

Artık büyük merasim salonunda nikâhları kıyılıyordu. Metrepolit mağrur nikâhı kıyarken Evdoksiya ona minnet ve şükran bağıran gözlerile bakıyordu.

Artık nikâh da kıyılmış, iki genç biribirlerinden ayrılmıyacak tek bir vücut haline sokulmuşlardı.

Saray cümbüş içinde idi. Şimdi Evdoksiya memnun, tam bir kraliçe hali ile, bu mesut günün neşesi ile neşelenen misafirlere ikram için durmadan öteye beriye koşarken, yine küçük bir fırsatı kaçırmıyor Batu Hanın kulağına tercümandan yeni öğrendiği şu türkçe cümleyi fısıldıyordu:

— Çok üzücüsün? Beni neye üzdün?

Batu Han bunun cevabını okşamaları öpmeleri arasında veriyor:

— Evdoksiya, diyordu. Ağlamasını bilmiyen gözler, dertle bükülmiyen dudaklar, sonra gülmeği beceremezler! Dün ağladığın için bugün gülüyorsun!..

Bir savaşçı olduğu kadar, şair bir ruhun, zengin bir hayalin sahibi olan Batu Han doğru söylüyordu. Saadetin ze... çekilen acı nisbetinde anlaşılırdı. Ev... siya da çok ağlamış, çok inlemişti. ... di de çok gülecek, çok sevinecekti. On... hakkı aylardanberi durmdaan ağl... gözleri, İstanbuldanberi durmadan in... ruhu veriyordu.

Evdoksiya misafirlere ikramla uğr... ken, babası her görüşte boynuna s... yor:

— Ooh babacığım! Çok mesudum!..

Diyordu.

Halbuki İmparator, ondan daha z... mesuttu. Bu düğün, bu evlenmenin, ... dünyanın en kuvvelti, en kudretli ... devletile daha sağlam bağlanmak fırs... nı vermişti.

İşte bu yüzden baba ve kız biribirle... ayrı ayrı yollardan gelen iki minnet ... iki minnet bağı ile bağlanmışlardı. ... doksiya çok güzel, çok hassas, çok ... ruhlu bir kız olmasaydı, Batu Han ... sevmez ve almazdı. Böylece de düny... en kudretli prensi, Herakliosun bir e... olmazdı.

Heraklios da bu seferler peşinde ... masaydı, Evdoksiya da Batu Hanı nere... bulur, nereden böyle geniş bir saadet... ne atılabilirdi.

Yeni mesut evliler, zevk ve saadet ... nizi içinde idiler. Onlar şimdi bütün ... yaya karşı gözlerini kapamışlar, kula... rını tıkamışlar!.. Sade birbirlerini gö... yorlar, birbirlerini işitiyorlardı.

***

Tiflis, aylarca süren düğün şenlikle... *yaşarken İran şahı Enusirvan Tu...* han zamanında yaktırdığı Türk ipek ... vanlarının cezasını pek ağır ödemeğe ... zırlanıyordu. Yalnız yakılan ipekl... hesabını vermiyecek, Tuman han tara... dan kendisine gönderilen elçileri zeh... menin de hesabını verecek, cezasını ç... cekti.

İranın eski düşmanı Bizans imparat... Herakliosun kızı güzel Evdoksiya ile, k... retli Türk hakanının oğlu Batu hanın ... lenmesi haberi, İran sarayında şimşe... çaktırtmış, korkular, heyecanlar uyan... mıstı.

Azerbaycanın namlı pehlivanı Türk ... lın kumandası altında, Bizansa karşı g... derdiği ordu, bu haber üzerine durd... yerde kalmıştı!

Şah, Fars asilzadelerile kurduğu ... mecliste geleceğin ne olacağını, ne ... tehlikeler belirtebileceğini halletmeğe ... rasıyordu.

Kederli gözlerini korku içinde kendis... bakan asilzadelere çevirdi:

— Felâket, dedi. katmrelenmiş bulu... yor! İran Bizansa karşı açtığı harple... daima Türk Azerbaycan ordusunun ya... mile bir zafer kazanmağa muvaffak ... yordu. Halbuki şimdi...

Bu cümlenin ötesini söyliyemiyor, kesiliyor, zorlukla nefes alabiliyordu.

— Daha var —

Afacan Bilmece Kuponu:

107

KAZANANLAR

6 ncı sayı bilmecenin çözülüşü:

Sağdan sola: Sarı, Eyüp, Ece, İyi, Şaa-Mi, Er, Darca, Fırtına, Akort, En, Az, Sam, Ölü, Erik, İman.

Aşağıdan yukarı: Sema, Kese, Acı, Nar, Re, Dua, Mi, Şark, Kartopu, Acır, Ye, Ant On, Üye, Alâ, Pire, üzüm:

Kazananlar

1 — Baha, Gül, mahallesi Attilâ, sokak No. 11 Antakya, Hatay, bir yaylı masa kurşun kalemi. 2 — Mahir Alsancak Şerafeddin bey caddesi 1458 inci sokak No. 30. İzmir: Bir şişe iyi mürekkep, 3 — Nejat Sabuncu mahalle Selâmsız sokak No. 11 Edirne: 4 — Burhan Hamamönü civarı Çifte Fırınlar karşısı Hediye sokak No. 6 Ankara: Bir düzine kalem.

Muhtelif hediyeler kazananlar

5 — İhsan postahane yanında tenekeci Mahmut oğlu Tarsus: 6 — Ahmet merkez levazımda Etiketçi Zonguldak: 7 — Nihat Ali paşa Değirmen sokak No. 3 kat 2 Galata İ s t a n b u l: 8 — Erdoğan Nafiada mühendis Ekrem oğlu Bursa: 9 — Sabahaddin Sabuncu mahalle Tahmis sokak No. 12 Edirne: 10 — Nail Doğanlar caddesi No. 23-A-2 Eskişehir: 11 — Nadir Güzelyalı 77 nci sokak No. 5 İzmir: 12 — Şükrü Sedbaşı Sakal döken caddesi No. 4 Bursa: 13 — Orhan Karakaş mahallesi Karataş bey sokak No. 12 Kırklareli: 14 — Nail Hasan paşa deresi No. 40 Beşiktaş - İstanbul: 15 — Yıldız Yenice mahalle Altıeylûl sokak No. 5 Balıkesir: 16 — Çetin askerî mıntakası levazım müdürü elile Balıkesir: 17 — Nezihe Şehir kâhyası sokak No. 9 Kızıltoprak İstanbul: 18 — Orhan Bakırcılar, Mercan apartıman daire 3 Beyazıt - İstanbul: 19 — Recai han altında Sakarya kıraathanesinde arzuhalci Nazmi elile Adapazar: 20 — F. Karagülle, Tura bey mahallesi Hacı Yamak sokağı çıkmazı No. 8. Bergama - İzmir: 21 — Mesut, tüccar Hilmi oğlu Ayvacık Çanakkale: 23 — Abdulvehap, Akpınar mahallesi Azizler sokağı karşısında No 93 Malatya: 24 — Turhan, seferberlik müdürü Kemal elile, Kırklareli: 25 — Nuri, manifaturacı Abdullah elile Yenişehir - Bursa: 26 — Halil, Mithat paşa mahallesi Veliddin camii sokak No. 14 Edirne: 27 — Necdet, Mesih paşa sokak No. 81 kat 2 Lâleli - İstanbul: 28 — Yıldız, Atatürk bulvarı Niğde Ap. No. 4 Yenişehir - Ankara: 29 — Nuri, Ataç sokak No. 22 Yenişehir - Ankara: 30 — Sabahaddin, bakkal Akif elile Hadımköy: 31 — Hasan, gümrük müdür odacısı Mersin: 32 — Basri, Park karşısında kırtasiyeci Necip elile Kırklareli: 33 — Nihal, radyo evinde Tahsin Karakuş elile Ankara: 34 — Selçuk, boyacı Ahmet sokak No. 6 Çemberlitaş - İstanbul: 35 — Ahmet, Hatip mahallesi Tahtalı cami sokak No. 58 Çorlu: 36 — Nazmi, belediye başkâtibi oğlu Eskişehir: 36 — Feridun, Tunçeli komiser muavini Arif oğlu Elâziz: 38 — Ayhan, Maltepe Nine sokak No. 16 Ankara: 39 — Mahmut, Cümhuriyet mahallesi Cengiz caddesi Kıpçaklar sokak No. 9 Eskişehir: 40 — Daim, Halim Abdullah oğlu Yozgat: 41 — Besim, Börekçiler mahallesi doğum evi sokak No. 5 Balıkesir: 42 — Solmaz, Pulur köy enstitüsü müdürünün kızı Kaplıca Erzurum: 43 — Burhan, Kuledibi Bereket zade camii sokak No. 2 Galata - İstanbul: 44 — Yılmaz, Durak mahallesi Meydan sokak No. 16 Tavşanlı: 45 — Selim, Şeyh Sinan mahallesi arabacıbaşı sokak No. 64 Çorlu: 46 — Lûtfi, Kuzgun kakan mahallesi hastahane caddesi No. 16 Konya: 47 — Talât, Irmak caddesi No. 146 Samsun: 48 — Kemal, Ulugazi mahallesi, Kaplanoğlu sokak No. 6-7 Samsun: 49 — Özden, Arifiye mahallesi Bilgit sokak No. 8 Eskişehir: 50 — Cevat, Nüzhetiye caddesi No. 93 Beşiktaş - İstanbul: 51 — Ziya ve Ümit kardeşler Süvariler mahallesi No. 12 Bursa: 52 — Ahmet, Çukurova bez fabrikasında usta Ahmet elile Tarsus: 53 — Şeref, Kızılsaray mahallesi Tirak sokak No. 1 Antakya: 54 — Oğuz, İş bankası direktörü oğlu Nazilli: 55 — Önal, Akaretler No. 38 Beşiktaş - İstanbul: 56 — Ahmet, Bakırcılar içinde No. 3 dükkânda Ali oğlu Adapazar: 57 — Neriman, avukat Ali elile Bor: 58 — Türkân, Sıraevler sokağı No. 2 Kandilli - İstanbul: 59 — Nevzat, halı tüccarı Mehmet elile Uşak: 60 — Nejat, Çukurçeşme sokak No. 42 Lâleli - İstanbul.

Bilmece

Aylardanberi size kavuşmak istiyen biriyim. Adımda üç hece, sekiz harf var.

A — Soldan 6+7+8 inci harflerim intikamı bildirir.

B — 7+8 inci harflerim çok günler hayatımın geçtiği ormanların kuytu yerleridir.

C — 2+3 üncü harflerim Çocuk Sesinde çıkan bir masalın kız kahramanıdır.

D — 2+3+4 üncü harflerim atın yavrusudur.

Fakat ben kimim? Beni gelecek hafta karşınızda görünce ne hisler duyacaksınız?

DİKKAT:

1 — Bilmeceyi kopye ediniz. Mecmuanız ziyan olmasın. Yalnız kuponu çözü ile birlikte yollayınız.

2 — Adres: (Afacan 10 uncu sayı bilmece memurluğu - Posta kutusu 617 (istanbul).

3 — Zarfı kapayınız. Üstüne 60 paralık pul yapıştırınız.

4 — Mühlet bir aydır.

5 — 55 kişiye zengin hediyeler verilecektir.

Çocuk Sesinin Özel Hikâyeleri

Burada Peri Prens adlı hikâyemizin resmini görüyorsunuz yakında çıkıyor.

Sahibi ve Neşriyat Müdürü:
Ö. Lûtfi TARHAN

MÜESSİSİ:
M. Faruk GÜRTUNCA

Çıkaran Ülkü Kitap Yurdu
Basıldığı yer: ÜLKÜ MATBAASI

Aslan Prens
ANNESİNİN ÖLÜMÜNDEN SONRA ARSLAN PRENS BATAKLIĞI TERK ETMEĞE VE MACERALARA ATILMAĞA KARAR VERDİ..
9
KAYIĞINI İYİCE YERLEŞTİRDİKTEN SONRA İÇERLERE DOĞRU YÜRÜMEĞE BAŞLADI..
KENDİ YAŞINDA KUVVETLİ BİR ÇOCUK ONA DOĞRU İLERLEDİ. BU BİR ÇOBANDI. ARSLAN PRENS ONUN SÜRÜSÜNÜ ÜRKÜTTÜ.
ÇOBAN GELENİN BİR HIRSIZ OLDUĞUNU ZANNEDEREK SOPASINI KALDIRARAK ARSLAN PRENSİN ÜZERİN HÜCUM ETTİ..
HEM KUVVETLİ, HEMDE ATİKTİ. KUVVETLİ SOPASİLE DE MÜKEMMEL VURUYORDU..
PRENS SOPA İLE KAVGA ETMİYE ALIŞMAMIŞ OLDUĞU HALDE GENE ÜSTÜNLÜĞÜNÜ GÖSTERİYORDU. VE MIZRAĞINI SOPA GİBİ YERE İNDİRDİ..
GENÇ PRENS ONU YAKALIYORDU.
ÇOBANI BÜTÜN AĞIRLIĞINA RAĞMEN HAVAYA KALDIRARAK YERE ÇARPTI.
ARSLAN PRENS ONA ADAM AKILLI BİR DERS VERECEKTİ. FAKAT BİRDENBİRE YÜZÜNE BAKINCA KENDİ AİLESİNE BENZİYEN BİR TAKIM ÇİZGİLER GÖRDÜ..
GENÇ ÇOCUK ARSLAN PRENS DİYE BAĞIRDI. «SEN BENİ TANIMIYOR MISIN?» BATAKLIKTA BABAM SİZİNKİLER İÇİN ÇALIŞIRKEN BİZDE BERABERCE BULUNURDUK, AVLANIRDIK..
PRENS GÜLEREK «NE İYİ TESADÜF» DEDİ. SEN BANA AĞ ATMASINI, ZIPKIN ATMASINI ÖĞRETMİŞTİN! ŞİMDİDE SOPA KULLANILMASINI GÖSTER.
ARKASI VAR
HEMEN DERSE BAŞLANDI. BU SIRADA MÜKEMMEL SİLAHLARLA DONANMIŞ BİR ŞÖVALYE İLERLEDİ. BU SAHNEYE BAKMAĞA BAŞLADI